

[Axel Sørensen.]

tror, man skal være lidt forsigtig med, at den foreslåede bestemmelse ikke fører til, at man ikke får den fornødne føling med det praktiske erhvervsliv. Nu er der gjort nogle bemærkninger til forslaget, hvor man har pakket sin mening ret godt ind, men det ser ud, som om man f. eks. har ment, at en almindelig gårdmand eller anden erhvervsdrivende ikke i fremtiden kan være direktør i en bank, men at den kan søge de saglige oplysninger på anden måde. Jeg vil dog mene, at man ikke kan se helt bort fra, at det kan være af interesse, at der gives mulighed for at følge erhvervslivet på nærmere hold.

De bemærkninger, som jeg her har fremført til lovforslaget, håber jeg vil blive taget med i overvejelserne i det kommende udvalg, og at man dér kan komme i besiddelse af oplysninger, som vil være af interesse for at nå frem til en god banklov, der jo skal gælde nogle år ud i tiden. Og med disse bemærkninger skal jeg udtale håbet om, at det må lykkes at nå til et resultat, som vil komme til at betyde, at vi får et sundt bankvæsen, hvor der levnes plads for en bank til, hvad enten den er større eller mindre, at virke som et sundt økonomisk foretagende. I dette håb skal jeg tilsige det radikale venstres medarbejderskab.

Søren Olesen: Det er naturligvis hensigten med banklovgivningen at sikre bankens indskydere mod tab, og det er hensigten at sikre det erhvervsliv, som skal benytte bankerne, størst mulig fordel heraf. Derfor er det rimeligt, at man i lovgivningen fastsætter sådanne bestemmelser, som skal tjene til at øge denne sikkerhed, og det vil vort parti selvfølgelig være med til. Der er imidlertid enkelte af de bestemmelser, der her er foreslået som ændringer i bankloven, som vi har nogen betænkelighed ved.

Den første er, som også nævnt af andre ordførere, forhøjelsen af aktiekapitalen. Denne bestemmelse vil i fremtiden gøre det vanskeligere at oprette nye mindre banker, og da det ikke kan nægtes, at sådanne banker har haft ikke så lidt betydning i den tid, der er gået, særlig i de mere tyndtbefolkede egne, finder vi det urimeligt at kræve en aktiekapital på helt op til 1 mill. kr. Hvis vi tager pristallet i betragtning, som er steget

til 230, skulle det ikke betinge en aktiekapital på mere end imellem 600 000 og 700 000 kr. i forhold til det, der hidtil er krævet. Selv en aktiekapital på godt en halv million kroner giver en bank mulighed for, selvom den ikke har reserver, at drive bankvirksomhed, hvor forpligtelserne er 5 mill. kr. Hvis en bank skal begynde i en mindre by, vil dette være en meget fin start. Der henvises til, at hvis en bank skulle begynde med en mindre kapital end 1 mill. kr., ville næsten hele kapitalen blive opslugt af driftsudgifter og driftsomkostninger.

Her tror jeg også, man tænker for meget på storbankerne, som naturligvis skal have flotte lokaler og en stor betjening, medens man i de mindre banker kan drive bankvirksomhed meget billigere. Jeg vil altså mene, at en bank, der har en halv million kroner i aktiekapital og en indskudt kapital på 5 mill. kr., udmærket kan svare sig og afholde de udgifter, som er forbundet med at drive den forsvarligt. Den lille bank har ofte nærmere kontakt med sin kundekreds og kender den mere personligt end f. eks. en filial af en storbank. Jeg tror, man i udvalget må se på dette forhold, og jeg synes, man kan nære noget håb om, at bestemmelsen vil kunne blive ændret efter de udtalelser, der er fremkommet fra anden side.

Et andet spørgsmål, som også er blevet nævnt, er likviditetsbestemmelserne. Det fremgår af den højtærede handelsministers fremsættelsestale, at man anser den hidtidige bestemmelse om en 2 pct.s kasse-reserve for at være forsvarlig. Derfor synes jeg ikke, det skulle være nødvendigt at gennemføre en bestemmelse om, at likviditetskravet kan varieres efter bestemmelser fra ministeriet efter rådslagning med nationalbanken og Danske Bankers Fællesrepræsentation.

Der står i lovforslagets § 1, nr. 8, at banker, der modtager indskud fra andre banker, skal som beholdning herudover holde et beløb svarende til 15 pct. deraf. Der burde vist ikke blot have stået „fra andre . . . banker“, men også fra sparekasser, eller man kunne have brugt udtrykket pengeinstitutter. Det er jo således, at hvis der er likviditetskrise, sker der også udtræk på sparekassernes beholdninger, og disse vil da igen trække på deres bankkonti; jeg tror